

aler, som Københavns Kommune maatte ønske at erhverve Ejendomsret over. Der er henvist til dette Lovforslag i Bemærkningerne, idet man udtrykkelig gør opmærksom paa, at det Areal, der nu er Tale om, ikke kan falde ind under den Bemyndigelse, som en Gang tidligere er given; der er altsaa Præcedens for en saadan Salgsbemyndigelse for et større og mere omfattende Areal, og det var jo meget tænkeligt, at Rigsdagen lige saavel nu som i 1901 kunde være med til at give Bemyndigelse for et større Areal ad Gangen. Derom kan jeg imidlertid ikke udtale mig nærmere, da der ikke gives nogen som helst Oplysning om, hvad det er for Areal, det drejer sig om. Men hvis man her paa Rigsdagen skulde være tilbøjelig til at fastholde den Opfattelse, som Folketinget tidligere har hævdet, nemlig at forbeholde Lovgivningsmagts Samtykke, kunde man jo optage Forhandling med den højtærede Minister om det af Havnekaptajnen og Havneraadet fremsatte Forslag om at give en Bemyndigelse for et større Areal; saa kunde man se paa Forslaget, se, hvad det var, som ønskedes, og derefter tage Stilling dertil. Og hvis man ikke fandt Grund til at give en saa omfattende Bemyndigelse, eller hvis Drøftelsen heraf vilde tage for lang Tid, kunde man først og fremmest afgøre Spørgsmaalet for de to særlig nævnte Arealers Vedkommende. Den højtærede Minister har gjort det hele saa indviklet ved ikke at nøjes med at forelægge det oprindelige Salgstilbud, men tage hele Sagen paa den Maade, jeg har skildret.

Jeg maa sige, ligesom det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds (Chr. Hansen), at der er jo ikke forelagt andet end selve Tallene og Beliggenheden af disse Arealer; men det kunde ogsaa være nyttigt at vide noget om Salgsbetingelserne. Den Omstændighed, at netop i det Øjeblik vi staa overfor det, der har været selve Ophavet til Lovforslaget, møde saadanne Spørgsmaal som det af det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds nævnte, Spørgsmaalet om Bolværkerne, viser ogsaa, at der her er en offentlig Interesse at hævde, som det vil være urigtigt af Folketinget at give Afkald paa at hævde. Jeg vil derfor haabe, at de Udtalelser om Tilslutning til Lovforslaget, som fremkom fra det ærede Medlem fra Nyborg (Birch), ikke betyde en Tilslutning paa hele Partiets Vegne til denne Sag og i alt Fald ikke betyde andet, end at man fra Partiets Side vil medvirke til, at Sa-

gen undergives en Udvalgsbehandling; thi jeg tror, at denne Sag i høj Grad trænger til at undersøges i et Udvalg.

Hammerich: I Modsætning til de to sidste ærede Talere nærer jeg ingen Betænkelighed ved at anbefale, at dette Lovforslag vedtages. Det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds (Chr. Hansen) sagde, at denne Bestemmelse var kommen tilfældig ind under Behandlingen af et andet, den ganske uvedkommende Spørgsmaal. Jeg tror, at man snarere maatte sige, at den er kommen ind under en lidt uheldig Form; jeg ved, at jeg opfattede den anderledes den Gang — og det gør jeg nu den Dag i Dag —, end den er bleven opfattet efter den Tid og, vistnok med Rette, er opfattet af de efterfølgende Regeringer. Denne Bestemmelse blev, som det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, ganske rigtig bemærkede, motiveret ganske kort af Ordføreren, Christoffer Hage, i følgende Ord: „Motivet hertil er det, som ogsaa er omtalt i Betænkningen, at det er af en stor pekuniær Interesse for Københavns Havn at nyde godt af den Indtægt; der kan opnaas ved at indvinde Landarealer indenfor Havnens Omraade“. Det var i Virkeligheden Motivet. Man vilde have Sikkerhed for, at det offentlige fik de Fordele, som vare en Følge af, at det offentlige gik til store Udgifter, at Havnen, naar der foretoges betydelige Udvidelser mod Syd, ogsaa blev Ejer af de Arealer, som derved indvandt, og saaledes fik Dækning for sine Udgifter ved selve Havnearbejdet. Den fik altsaa Ejendomsret til de Arealer, den ved sine Arbejder indvinder, men en Ejendomsret, som er begrænset derved, at Havnen ikke uden Lovgivningsmagts Samtykke har Lov at udnytte Arealerne ved at sælge dem. Dette er en stærkt begrænset Ejendomsret; jeg vil ærligt talt sige, at hvis denne Opfattelse er den rigtige, hvad den sikkert er, at Havnevæsenet ikke kan sælge uden at gaa til Lovgivningsmagten, rammer dette efter mit Skøn i ganske samme Maal de Arealer, der ejes af Staten. I den siden da forløbne Tid har Staten foretaget betydelige Opfyldninger i Forbindelse med Banegaardsanlægget; hvis der ved disse Arbejder er erhvervet nogle Arealer, som i og for sig ikke behøvedes til Banegaarden, men som naturligt maatte indvindes sammen med det øvrige, vilde Staten lige saavel som Havnevæsenet være forhindret i uden en ny Lov at sælge disse Arealer. Man har villet sikre det offentlige en Ejendomsret, men har givet den